అమ్మ

ఇచ్ఛాపురపు రామచంద్రం

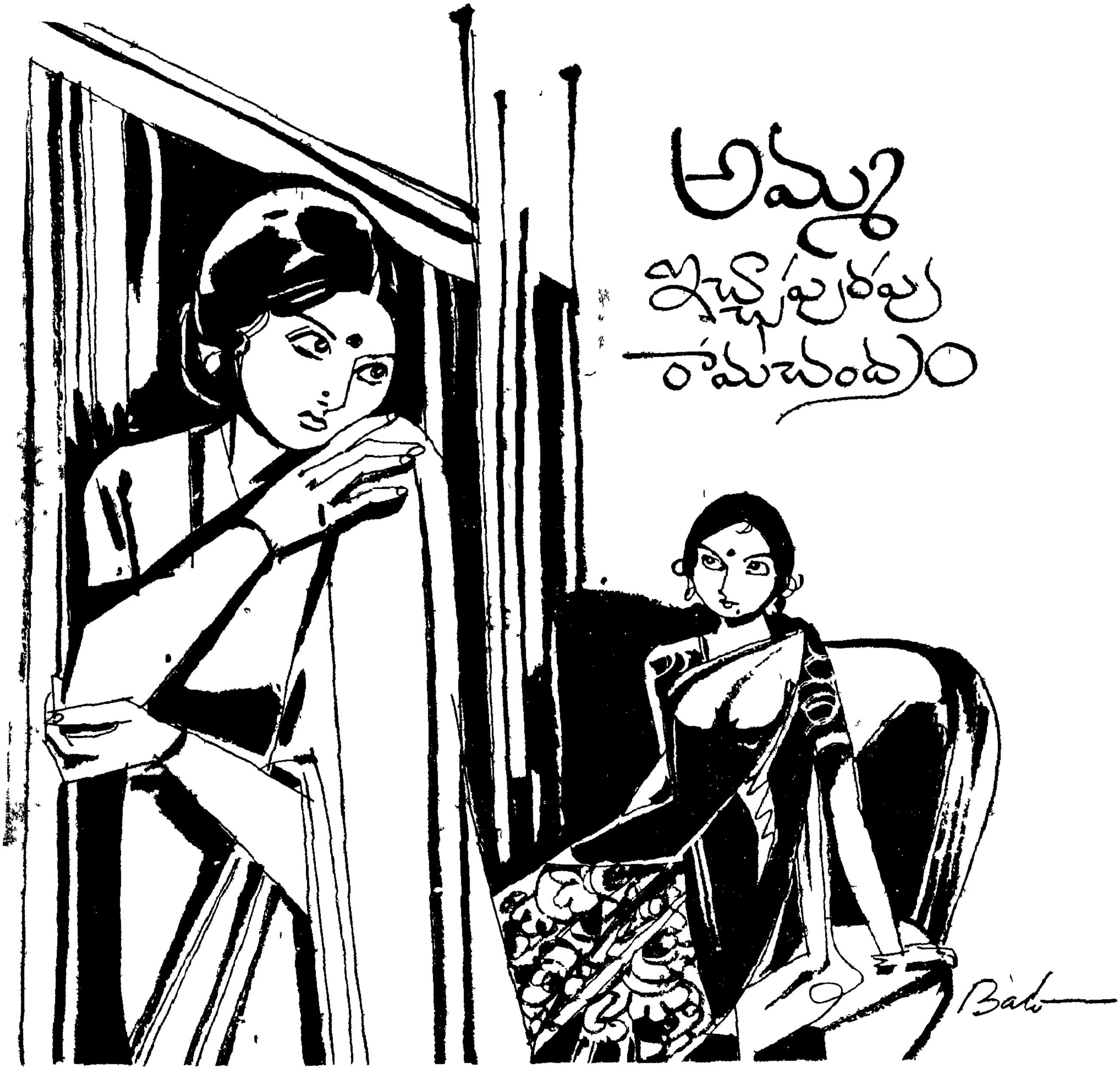

గదిలోకి - భారంగా వొస్తున్న అడుగుల చప్పుడుకి - కిటికీ నుంచి ఇటు తిరిగింది ప్రియ "డాక్టర్ !"

ఒక్క క్షణం అగ్ని పరీక్ష నెదుర్కొంటున్నట్లు తడబడి - అంతలోనే పెదవుల మీదికి బలవంతంగా చిరునవ్వు తెచ్చుకుంది శారద కానీ అది ఎంతమాత్రమూ సహజంగా లేదు.

"రిపోర్టులు ఏం సూచిస్తున్నాయి ?" ప్రియ కంఠంనిండా ఆత్రత. డాక్టర్ శారద ఆమెకు చాలా దగ్గరగా వొచ్చి- భుజం మీద చేయి వేసింది ధైర్యం చెబుతున్నట్లు "ప్రియా ! మీరేమీ కంగారూ పడనక్కరలేదు, దిగులూ పెట్టుకోనక్కరలేదు, ఈదేశంలో పిల్లల కేమీ లోటు లేదు. ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు ఎవరిని కావాలంటే వారిని ఎందరిని కావాలంటే అందరిని హాయిగా పెంపకానికి తీసుకోవచ్చు నిర్మొహమాటంగా నిజం చెప్పాలంటే ప్రసవమనేది స్త్రీకి బాదరబందీ, పునర్జన్మ, జీవన్మరణ సమస్యే ప్రతికానుపూ. తీరా యిన్ని బాధలూ పడి కంటే - ఆ బిడ్డ కోరుకున్న అబ్బాయే ఔతాడో, కోరుకోని అమ్మాయే ఔతుందో ? వికలాంగులే ఔతారో, వికృత రూపులే ఔతారో ?" అంది

"డాక్టర్ !" భరించలేనట్లరిచింది ప్రియ. అప్పటికే ఆమెకంతా తెలిసిపోయి . కళ్ళనిండా నీళ్ళు నిండిపోయి . . ముఖం ఎర్రగా ఐపోయింది "నేను - చిన్నపిల్లను కాను డాక్టర్, అందని ద్రాక్షలు పుల్లన అని మభ్య పెట్టడానికి నాకు జీవితం తెలుసును ఎంత అంద

మధురమైన అబద్ధాలతో నన్ను మోసం చేయలేవు. నిజం చెప్పెయ్యండి సూటిగా." తీవ్రమయిన స్వరంతో అడిగింది.

ఇక విధి లేనట్లు "ప్రియా! మీరు బిడ్డల్ని కనలేరు" అందామె అంతే. ప్రియ ఒక్కసారి విరుచుకు పడిపోయింది. అత్యంత విషాద భయంకరవార్త విన్నట్లు రెండు చేతులతోనూ ముఖం కప్పుకుని భోరున ఏడ్వసాగింది "భగవాన్" ఎందుకు నా మీద నీకింత కోపం? నేనేం నేరం చేశానని యీ శిక్ష వెంబడి శిక్ష? నేనేమి కోరరాని కోరిక కోరలేదే పురుషులతో సమానత్వం కోరలేదే! మిగిలిన స్త్రీల లాగే ఉండాలనే కదా నేను కోరుకున్నది? అదీ అత్యాశేనా? ప్రకృతి - స్త్రీకి నిర్ణయించిన - సృష్టిని సాగించడానికి అనర్హురాలినీ అసమర్థురాలినీ ఐన నేనింక బ్రతికేం ప్రయోజనం?" డాక్టర్ శారద - విపరీతమయిన దుఃఖంతో ఎగసిపడుతున్న ఆమె వెన్నుమీద జాలిగా చేయి వేసి నిమురుతూ "దయచేసి ఊరుకోండి ప్రియా. నేను మీకు పెంచుకుందుకు మంచి పిల్లల్ని చూస్తానుగా అమ్మాయి కావాలంటే అమ్మాయి అబ్బాయి కావాలంటే అబ్బాయి ఇద్దరూ కావాలంటే యిద్దరూ అందమయిన . ఆరోగ్యమయిన"

"వొద్దు!" గట్టిగా అరిచింది ప్రియ ' నేను కనలేకపోతే నాకు పిల్లలే వొద్దు అంతే కాని - నేనెవరినీ మాత్రం, పెంచుకోను నా చేతులతో నేను మరో తేత జీవితాన్ని దుర్భరం చెయ్యను నా జీవితం లాగా మళ్ళీ మరొక జీవితం కాకూడదు."

అర్థం కానట్లు ఆశ్చర్యంగా . ఆమెవేపు చూసింది శారద

* * *

అప్పుడే పనులు పూర్తిచేసుకుని . . ఎండకు ఉస్సురంటూ. మేను వాల్చబోతున్న కాత్యాయని కాల్ బెల్ విని - చిరాకుగా వెళ్ళి తలుపు తీసింది

తలుపవతల - పదిహేడు - పద్దెమినిదేళ్ల అమ్మాయి తేరిపార చూస్తూ.

"చందాలకా?" విసుగ్గా అడిగింది కాత్యాయని.

ఆమె మౌనంగా - ఆపాద మస్తకమూ చూస్తూ మౌనంగా ఉండిపోయింది.

"ఉద్యోగ సిఫార్సుకా?" కొంచెం గట్టిగా అడిగింది.

కాదన్నట్లు తల అడ్డంగా ఊపిందా అమ్మాయి ఆమె ముఖం మీద చిరునవ్వు ఏదో ఆనందం . ఉక్కిరి బిక్కిరి

మరేం కావాలి?" కోపంగా చూసిందావిడ ఆమె ప్రతుళ్ళిపడి తేరుకున్నట్లు . మం . చి . నీ . ళ్లు . " ఎలాగో గొణిగింది. తెల్లబోయింది కాత్యాయని. "ఈ మాత్రం దానికి మంచినీళ్ళకి.... ఇంతవరకూ వొచ్చి తలుపు తట్టి పిలవాలా! రోడ్డు పొడవునా హోటళ్ళు... షోడా షాపులే"

"నన్ను కొంచెం లోపలికి రానిస్తే . ."

ఆవిడ - అవతల ఎండను చూస్తూ తలుపు పూర్తిగా తెరిచింది ఆ అమ్మాయి లోపలికి వచ్చి కూర్చుంది మంచినీళ్ల వొచ్చి అగదినంతనీ అపరిమితాసక్తితో కలయజూడసాగింది. చాలా మయిన అమ్మాయి . . అనుకుంటూ మంచినీళ్లిచ్చి - నీ పేరు గిందావిడ కేవలం యధాలాపంగా

"నాకు తెలియదు మీకే తెలియాలి." ఆ మాటలు పరిహాసంగా అన్నట్లు లేవు మనస్ఫూర్తిగా అన్నట్లే ఉన్నాయి.

పిచ్చిదేమో అనుకొని జాలిపడుతూ - "సరే. మంచినీళ్లు తాగావుగా యిక వెళ్లు" అందావిడ

"నేను - వెళ్లడానికి రాలేదు ఇక్కడ ఉందామనే వచ్చాను కష్టపడి వెదుక్కుని ఇక్కడే ఉండిపోతాను "స్థిరంగా అంది ఎవరీ అమ్మాయి? ఏమిటీ మాటలు? తన మధ్యాహ్నపు నిద్ర చెడగొట్టేందుకే దాపరించిందా యీ పిచ్చిమేళం?

"పోనీ కదా అని లోపలికి రానిస్తే - ఏమిటీ ఆగడం గద్దించింది కాత్యాయని.

ఆ అమ్మాయి - నవ్వింది "అమ్మా! నన్నే పొమ్మంటావా నా ముఖం సరిగా చూడు నీ కంతా జ్ఞాపకం వొస్తుంది నాకు నువ్వేం పేరు పెట్టావో . . అన్నీను. నన్నెలా మరచిపోగలవు అమ్మా!" త్రుళ్ళిపడింది కాత్యాయని ఆ పిలుపు . . మాటలు ముఖం . ఎక్కడో పేగు కదులుతున్నట్లు గుండె మూలల చిన్న కదలిక

"నేనమ్మా! నేను. నేను - దురదృష్టవంతురాలిని. నిర్భాగ్యురాలిని. లేకపోతే పుట్టగానే అమ్మ కెందుకు దూరం చేయబడతాను ఇన్నాళ్ళూ అమ్మ వొడిలో కాక ఎక్కడో ఎందుకు పెరుగుతాను అమ్మాయి కళ్లనిండా నీళ్లు గొంతునిండా గద్గదికత. "అమ్మా నిజంగా నేను జ్ఞాపకం రావడం లేదూ? నన్ను మరచిపోయావా వొద్దనుకున్న కొద్దీ ముల్లులాగ హృదయంలో పొడుస్తోంది జ్ఞాపకం భయంకరమయిన . . ఇన్నాళ్లుగా హృదయపేటికలో సమాధి బడినగతం కాని . అంతలోనే . వర్తమానం, వాస్తవం.

"నువ్వెవరో నాకు తెలియదు" మొండితనం తెచ్చుకు మనసులో - కనీసం ఒక్కసారైనా అందాల అమ్మాయిని "పాపా" కౌగిలించుకోవాలని ఎంత పీకుతున్నా.

అమ్మాయికి యింకా చాలా దుఃఖం వొచ్చింది ఉప్పెనలా ఆమె తీవ్రమయిన . . అనంత మయిన . . ఆశాభంగం చెందిందని. అయినా - ప్రయత్నం వదల కుండా - "నేను - నీ పెద్ద

...లమ్మా? అమ్మా! .. నాకు చెల్లెళ్లెందరు! తమ్ముళ్ళెందరు ...రా ? ఏం చదువుతున్నారు ?". ఆర్తిందాలా అడిగింది. ...ని అభావంతో మిగిలి ఉండడానికి శాయశక్తులా ప్రవర్తిస్తోంది. ...ంభీర్యం నటించబోతూ ఓడిపోతూంది. నిజానికి ఆమె ...లో అగ్నిజ్వాలలా రేగుతున్న సంఘర్షణ. స్త్రీకి-యిల్లాలికి అమ్మకీ-ఆడదానికి మద్య

...చిట్టచివరి అస్త్రంలాగ- వినియోగించిందా అమ్మాయి తన మాట ...చూచి చూచి, "అమ్మాజ్ఞాపకం తెచ్చుకో. నన్ను మోసగించకు నిన్ను మోసగించుకోకు, సుమారు పదిహేడేళ్ళ క్రితం విశాఖ ...లో . దుర్గా నర్సింగ్ హోమ్‌లో నీ బి. ఏ. సెకండియరులో . నన్ను .. కనలేదూ?"

అంతే కాత్యాయని- మొదలు నరికిన వృక్షంలాగ పట్టుతప్పి ...ంది. వివశురాలయింది. తనలోని సంఘర్షణ- ఆవేదన ఆరాటం ...ప్పుకోలేనట్లు ఒక్కసారా అమ్మాయి మీదకు కొంచెం వాలి.. ...ను హటాత్తుగా హృదయానికి.. గాఢంగా.. ప్రేమగా.. ఆప్యా...గా కౌగలించుకొని ఆమె శిరస్సుమీద కన్నీరు కురిపించింది. ఒక్క...ం. మళ్ళీ ఆవిడలోకి వాస్తవమూ . దానితో పాటే అపాదించు...న్న కాఠిన్యమూ వొచ్చేశాయి "నాకేమీ తెలియదు." అందామె ... గొంతుకలోకి వొచ్చేస్తూంటే.

...ఫక్కా నవ్విందా అమ్మాయి. "ఇంకెందుకమ్మా ? నువ్వు ...పోయావు. మా అమ్మ మంచిది. అబద్ధాలాడడం చేతకాదు".

కాత్యాయని ఒక్కసారి బిరువులా నిలువెల్లా వొణికిపోయింది. పాప కేమని చెప్పగలదు తను యిప్పుడు? ఆమె ఏం అర్థం చేసుకో...? నిజం చెప్పినా ప్రమాదమే, అబద్ధం చెప్పినా ప్రమాదమే. ...? ఎలాగ యీ అమ్మాయిని సున్నితంగా వొదిలించుకోవడం ? ...దూ యిలాగే. వొదిలించు కుందుకు .. ఎంత బాధపడవలసి ...ంది?

పదిహేడేళ్ళ క్రితం.. తనకి పద్దెనిమిదేళ్లు. బి. ఏ. రెండో ...స్సరంలోకి రాబోతూ- సుధాకర్ ప్రేమలోపడి- మరీ స్వేచ్ఛగా ...ంది- గర్భవతి ఐంది. పెళ్ళి జరుగుతుందన్న ఆశతో ఎదురు ...- చివరి నిముషంలో కథ అడ్డం తిరిగే సరికి- తప్పని సరి అయి ... కని- డాక్టరు సలహామేరకు- ఓ మంచి దంపతులకి... పిల్లల ...ం తపించిపోతున్న వాళ్ళకి బాధగా... విరాగిలా యిచ్చేసి- ...కి వెళ్ళిపోయింది. ఇక తనకు పెళ్ళియోగమే లేదనుకుంది. ... జరిగాక కాని... మూడేళ్ళకు... మళ్ళీ మలుపు తిరిగి... ...రే తనని వివాహం చేసుకున్నాడు ! తన జీవితం ...లో పడిపోయింది. సంసారపు గాడిలో... ఉండీ ఉండీ తన పాప జ్ఞాపకం వొస్తూనే ఉండేది. కాని... అన్నీ తెలిసిన సుధాకర్ ఆ విషయమే ఎత్తకపోయే సరికి- తనకి బయట పడడానికి ధైర్యం చాలేది కాదు గుండెలలోనే దాచుకుని కుమిలిపోయే ఉత్తమ యిల్లాలుగా మారిపోతూ వొచ్చింది సుధాకర్ సహచర్యంలో. మగజాతి బలహీనతా పిరికితనమూ స్వార్థమూ తనకి బాగా తెలుసు. వివాహం కాకముందు- పెళ్ళిచేసుకోబోయే స్త్రీకే కన్నా, ఆ సంతానాన్ని తన దాంపత్య జీవితంలోకి ధైర్యంగానూ మనస్ఫూర్తిగానూ ఎంతమాత్రమూ ఆహ్వానించలేడు. ఈ విషయంలో స్త్రీకంటె పురుషుడే ఎక్కువ భయ పడతాడు సమాజం గురించి. ఈ పురుషస్వామ్య వయసులో ఆమను... త్యాగాలు చేయవలసిన అగత్యమూలేదు.

భర్తకు వేళకన్నీ అమర్చుతూ- పిల్లలని పెంచుకుంటూ యింటిని నిర్వహించుకుంటూ నిజంగా తను పక్కా యిల్లాలై- స్త్రీగా, వ్యక్తిగా, తన అస్తిత్వాన్నే మరచిపోయిందేమో! ఇప్పుడు- తనలో ఏమయినా మిగిలి ఉందా తను అంటూ ? ఇన్నాళ్ళ... యిన్నేళ్ల అనంతరం వొచ్చి- తనదగ్గరే ఉండిపోతా నంటూదీమె ఇది ఎలా సాధ్యం ?

"నువ్వెక్కడుంటున్నావు పాపా?"

"పాప!... నువ్వు నాకాపేరేనా పెట్టావు! ఎంత మంచిపేరు. ఆ... మరే నేను- నమ్మ వాళ్లు పెంచుకుంటున్నారు నీకు తెలియదూ?

"వాళ్ళు నిన్ను సరిగా చూడటం లేదా?" ఆ ప్రశ్నలో అర్థం వేరు

"అలా అనుకుంటే కళ్లు పోతాయి. మమ్మీకి డాడీకి నేనంటే చెప్పలేనంత ప్రేమ. నా చదువు... వివాహం- భవిష్యత్తు- అన్నిటి కోసమూ ముందే జాగ్రత్త పడి కూడబెట్టారు తెలుసా ? నన్నెంత ముద్దుగా చూసుకుంటారని! నేనంటే వాళ్ళకి పంచప్రాణాలూ..." చక్రాల్లాటి కళ్ళు పెద్దవి చేసి మరీ చెప్పింది.

"అయితే యికనేం?"

ఆ మాటకు దెబ్బతిన్నట్లు గింగిలలాడిపోయిందా అమ్మాయి.

అమె దుఃఖం ఆపుకోలేక పోతూంది. ఐనా ఎలాగో- "నాకు వాళ్ళంటే చాలా ఇష్టమే- కాని- అమ్మ! ఎంత ప్రేమగా చూసినా పెంచిన తల్లికి కన్నతల్లికి భేదం ఉండదూ? నువ్వంటే నాకు మరీ యిష్టమమ్మా నాకు ఊహ తెలిసినప్పటినుంచీ అసలమ్మగురించే ఆలోచిస్తూ ఉండేదాన్ని.

నేనెవరిని? నేనెక్కడ నుంచి వచ్చాను? మా అసలమ్మ నన్నెందుకు వొదిలేసింది? అమ్మ ఎలా ఉంటుంది? ఎక్కడుంటుంది ? నాకు కనపడదే? నేనేమయినా తప్పు చేశానని శిక్షిస్తూందిలా? ప్రతిరాత్రీ నిద్రపట్టనంతవరకూ ఏవేవో సందేహాలు- తప్పుచేశానేమో అన్నభావం

కోపం- జాలి- దుఃఖం- ఒంటరితనం- విసిరివేయబడినట్లు అయోమయంగా- అలా అంతలోనే ఉహూ- కాదేమో- అమ్మకూడా నాలాగే నేనామెను అన్వేషిస్తున్నట్లు ఆమె నాకోసం దయగా వెదుకుతూ నా కోసం పరితపిస్తూందేమో ఎక్కడో ?

లేదు పాపా లేదు. నేను కఠినాత్మురాలను. పాపిష్టిదానను. నేను నీకోసం పరితపించలేదు. వెదుకలేదు. నిన్ను మరచి పోదామనే ప్రయత్నించాను. నీకు దొరికిపోతానేమో అనే భయపడ్డాను. నువ్వు నాకోసం వెదుకుతూంటే నీకు కనపడకుండా ఉండాలని దొంగలా దాక్కుంటూ వొచ్చానిన్నాళ్లు. కాత్యాయనికి కన్నీ రాగడం లేదు. పాపమీద జాలితో ఆమె హృదయం ప్లావితమై పోతూంది. ఆర్ద్రమైపోతూంది. కరిగి పోతోంది. నేను దురదృష్టవంతురాలిని. స్వార్థపరురాలిని. రాక్షసిని నేను నీకు పేరు పెట్టలేదు. ఎత్తుకుని లాలించలేదు. ముద్దాడలేదు. పెంచలేదు. పాలివ్వలేదు. నేను పరమ పాపాత్మురాలిని.

"చివరకు మమ్మీ, డాడీ, వాళ్ళే నా పరిస్థితి చూడలేక యిష్టం లేక పోయినా సహాయం చేశారు. విశాఖపట్నం నర్సింగ్ హోమ్, నువ్వు చదివిన కాలేజి- నీస్నేహితులు, రికార్డు ఎన్నికష్టాలు పడితేఏం నిన్ను చేరగలిగాను. ఇంకనాకు బాధలేదు. భయం లేదు. ఔను కదూ అమ్మా? మనం కలుసుకో గలిగాం!"

గజగజ వణికిపోయింది కాత్యాయని. ఆ అమ్మాయి ఆశగా, సూటిగా తనవేపు చూస్తుంటే ఆ కళ్ళల్లోకి చూడడానికి ధైర్యంచాలనట్లు పిరికి దానిలా తలవంచేసుకుంది.

నాకేమీ ఆనందంగాలేదు పాపా! మనం కలుసుకున్నందుకు నేను చాలా విచారిస్తున్నాను. మానుతున్న, మానిపోయిన గాయం మళ్ళీ రేగిందే అని బాధపడుతున్నాను. నేను - గృహిణిని. అందుకే భర్త కోసం, పిల్లలకోసం, సంసారంకోసం, సమాజంకోస, భద్రతకోసం, భవిష్యత్తుకోసం, పరువుకోసం, పేరు, ప్రతిష్టకోసం, నీ నుంచి చాలా దూరంగా వెళ్ళిపోవాలనే నా సంకల్పం.

"నేనిక్కడే . . నీ దగ్గరే . . ఉండిపోవద్దూ! అమ్మా ?"

అమ్మో !.. నువ్వు నాతో ఉంటావా ! వొద్దొద్దు. నువ్వెవరని నలుగురూ అడిగితే - ఏం చెప్పేది ? పెళ్లికాకముందు నిన్ను కన్నానని తెలిస్తే నా పరువేమౌతుంది నలుగురిలోనూ ? నా గౌరవం . . మర్యాద . . ఏం కావాలి ? నీ తమ్ముళ్లు చెల్లెళ్లు . . బహుశా మీ నాన్నగారి దృష్టిలో కూడా నేనెంత చులకనయిపోతానో . . యీ ఇంట్లో నా స్థానమేమయి పోతుందో, నలుగురిలోనూ నా బ్రతుకేమై పోతుందో.

వొద్దు . . నువ్విక్కడింక ఒక్క క్షణం కూడా ఉండ నా అసహాయతనూ అశక్తతనూ ఎత్తిపొడవొద్దు. నా గుండెను కలు చెయ్యకు. చిత్రవధ చెయ్యకు. నీకు - చిన్నదానివయినా లెత్తి నమస్కారం పెడతాను. నా బ్రతుకుని బద్దలు చెయ్యకు. ప వెళ్లిపో.. అమాయకపు పాపా ! ఈ అమ్మ నువ్వనుకున్నట్లు ద కాదు. నువ్వాశించినట్లు ప్రేమమూర్తి కాదు. వొట్టి స్వార్థపరుర పిరికి పంద. త్యాగమూర్తి కాదు.

ఒక్కసారామె ముఖం మారిపోయింది. మనిషే మారిపోయి

"ఎక్కడో . . ఏదో . . పొరపాటు జరిగింది. నువ్వు భ్ర పడ్డావు. వేగంగా మీ మమ్మీదగ్గరకి డాడీ దగ్గరకి వెళ్ళిపో. వా నువ్వంటే ప్రాణం. ఇప్పటికే నీ కోసం కంగారుపడుతుంటార

"అమ్మా !" అంతేనా అన్నట్లు ఏడుస్తూ చూసిందా అమ్మా ఆమె కాళ్లకి చుట్టుకుపోతూ చిన్నపిల్లలాగ.

"ఏమిటిది ?.. ఎవరయినా వొస్తారు. చూస్తే - అర తీస్తారు. చిన్న పిల్లవి . . లోకం తెలియని దానివి. నీకు తెలియ వెళ్లిపో. సుఖంగా ఉండు." ఆమెను విదిలించుకుంది కాత్యాయని.

నీకు తెలియదు పాపా . . తెలియదు. నిజంగా నేను సుఖమే కోరుతున్నాను తల్లిగా. దూరంగా - ఇద్దరమూ సుఖం ఉండగలం. దగ్గరయితే యిద్దరికీ అన్నీ సమస్యలే. అందుకే . .

"అమ్మా !"

"గెటౌట్ . " అరిచిందామె ఎంతో ప్రయత్నించి . . మన చంపుకుని. ఆ అమ్మాయి త్రుళ్లిపడి . . చాలా తీవ్రమయిన ఆ భంగం చెందినట్లామె వంక ఎంతో ప్రార్థనాపూర్వకంగా చూసి . ఆశా లేశమయినా లేని .. నిరాశనిండిన గుండెతో . . గత్యంతరంలే బయటకు కదిలింది. ఏడుస్తూ . . మమ్మీ డాడీలను చేరుకుంది.

"నాకే లోటూ లేకపోయినా . . సర్వసౌఖ్యాలూ అనుభవిస్తున్నా ప్రాణాధికంగా ప్రేమించే మమ్మీ డాడీలున్నా - ఎన్నో రాత్రు నిద్ర మానుకుని - అసలమ్మ కోసం ఎంతలా ఆలోచించేదాన్ని ఆమె కోసం ఎంత తహతహ లాడేదానిని. ఎంత వెర్రెత్తి పోయేదానిని చెప్పండి డాక్టర్ ! . . రేపు నేనూ ఎవరినయినా పెంచుకుంటే, ఆ అమాయకులూ నాలాగ అంత నరకమూ అనుభవించరూ అసలమ్మ కోసం ? తెలిసీ ఎలా విధించేదాశిక్ష మరో జీవికి ?" చాలా సెన్సిటివ్ అనుకుంటూ - ప్రియకు - కొన్ని గంటలవరకూ గాఢంగా నిద్రపట్టే యింజక్షనిచ్చి వెళ్లిపోయిందా గదిలోంచి డాక్టరు శారద.